

708 000 Kr., hvilket omtrent svarede til Halvdelen af Bankens Aktiekapital, som altsaa i Virkeligheden — selv om man ganske bortsaar fra de manglende Afskrivninger m. v. — var tabt paa de paagældende Engagementer, saaledes at Spørgsmaalet om øjeblikkelig Lukning af Banken i Overensstemmelse med Forskrifterne i Banklovens § 16 allerede af den Grund vilde have været nærliggende. Som Følge af de manglende Afskrivninger paa Interessentskabernes Ejendomme og Maskiner m. v. synes Interessentskaberne ifølge de i de afsagte Domme indeholdte Oplysninger at have givet Banken et langt større Tab end Opskrivningens Beløb, nemlig i alt ca. 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. — altsaa væsentligt mere end hele Bankens Aktiekapital.

Bankinspektør Hald har i sine Indberetninger om Sagen til Handelsministeriet søgt at hævde, at det vilde have været „ganske uforsvarligt“ overfor Banken paa det paagældende Tidspunkt at forlange foretaget Afskrivninger paa disse Engagementer, en Betragtning, som Bankinspektøren i en Skrivelse af 1. August d. A. har begrundet med de Vanskeligheder, der er forbundet med at gennemføre Afskrivninger i Tilfælde, hvor en Bank selv hævder, at de paagældende Afskrivninger er unødvendige. De saaledes anførte Betragtninger falder imidlertid ganske ved Siden af, hvad der er foregaaet i Sydfyns Diskontobank, idet Bankinspektør Hald her uden tilstrækkelig Undersøgelse og Prøvelse af de Forhold, mod hvilke han var blevet indtrængende advaret, ikke alene ikke har krævet Afskrivninger paa de paagældende Interessentskaber, men — som det fremgaar af Bankinspektørens førnævnte Skrivelse af 22. December 1923 — positivt har anerkendt Opskrivninger til et i Forhold til Bankens Størrelse meget betydeligt Beløb paa aabenbart insolvente og urentable Forretninger, paa hvis Anlæg der endog for en Del savnedes normale Afskrivninger for de senere Aar.

Blandt de øvrige Forhold, som frembyder Interesse til Belysning af Bankinspektør Halds Forhold med Hensyn til Sydfyns Diskontobank, skal jeg nævne en Transaktion, der i Henhold til telefonisk indhentet Billigelse fra Bankinspektøren fandt Sted fra Bankens Side i Forbindelse med Interessentskabet Fyns Fløde-Export Co., hvorved der tilvejebragtes et Overskud, der kunde anvendes til at pynte paa Bankens Regnskab. Ved den paagældende Transaktion fingeredes det, at der af Interessentskabet til Banken indbetaltes et Beløb

af 60 000 Kr., hvorved en tilsvarende Afskrivning paa Bankens Regnskab blev undgaaet, medens Forholdet i Virkeligheden var det, at det paagældende Beløb ikke indbetaltes, men at „Indbetalingen“ foregik paa den Maade, at Banken paa en Separatkonto tilstod Interessentskabet et rentefrit Laan af samme Størrelse. Det af Banken ydede Laan skulde, naar Engagementet var blevet ordnet, som det hedder, „fuldt betryggende og forsvarligt“, efter Forhandling med Banktilsynet tilbagebetales af Banken selv af dens Driftoverskud. „Indbetalingen“ var altsaa i Virkeligheden en ganske formel Disposition, der blot muliggjorde den af Banken derefter foretagne urigtige Regnskabsopstilling, hvorved der fremkaldtes det Indtryk, at Banken — foruden sin Aktiekapital — havde en forholdsvis betydelig Overførsel i Behold.

Jeg gør her udtrykkelig opmærksom paa, at den tidligere Erhvervsminister, min Forgænger i Embedet, var bekendt med dette Forhold, og jeg tillader mig at spørge det ærede Medlem Hr. Stauning, om han mener, at Transaktioner af den Art er forsvarlige, og om han mener, at det var rigtigt, at Bankinspektøren gav Tilladelse til en saadan Transaktion.

Af det Materiale, der nu har foreligget for Handelsministeriet, fremgaar det som tidligere nævnt, at Bankens Forhold ogsaa paa en Række andre Punkter var af en særdeles paafaldende og betænkelig Karakter. Jeg skal bl. a. nævne, at den ifølge Bankloven foreskrevne Tilladelse fra Repræsentantskabet eller Bestyrelsen ikke forelaa for de af Bankens Direktører optagne meget omfattende og særdeles usikre Laan, ligesom der for en Række betydelige Laan ikke forelaa Skylddokumenter eller bankmæssig Sikkerhed. De paagældende Laans særlige Karakter fremgik ogsaa af, at de var rentefri eller til nedsat Rente.

Af disse Laan skal jeg nævne et af Direktør Brorsen optaget Kassekredit-Laan paa 142 500 Kr., for hvilket hverken Skylddokument eller Sikkerhedsstillelse forelaa, ligesom lavere Rente end den sædvanlige beregnedes. Direktør Brorsen var selv ude af Stand til at stille Sikkerhed for Laanet. Der foretoges imidlertid ikke Hensættelser paa dette, idet et Medlem af Bankens Repræsentantskab gik ind paa at kautionere for 100 000 Kr. af Laanet, medens man for Restbeløbets Vedkommende — uden Hensyn til Politimesterens Advarsler med Hensyn til Direktør Brorsens Troværdighed — slog sig til Ro paa Grund lag af en ikke paa nogen Maade under